

עת"א 13482/07/16 - אחמד מרעי נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 13482-07-16 מרעי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר אחמד מרעי (אסיר)

נגד
המשיב שרות בתי הסוהר

החלטה

כללי

1. העותר, אסיר כבן 40, נשוי ואב לשישה ילדים, מרצה 11 שנות מאסר שמניין מיום 5.6.11 בגין עבירות חבלה בכוונה מחמירה, שינוי זהות רכב, שיבוש מהלכי משפט, נשיאת נשק שלא כדין, קשירת קשר לפשע. זהו מאסרו הראשון והוא מסווג לקטגוריה ב-1 אלמ"ב.

מגזר הדין בעניינו עולה כי הסיע את אחיינו למקום מגוריהם של גרושתו ושלושת ילדיהם של האחין בקלנסואה. האחין יצא מן הרכב והעותר המתין לו. לאחר שירה האחין בגרושתו מספר קליעים שפגעו בה וגרמו למותה, אסף אותו העותר ברכב, והשניים נסעו לביתו של האחין, שם ביצעו פעולות שמטרתן לטשטש את סימני הזיהוי של הרכב.

2. העתירה נסובה על החלטת המשיבה שלא להתיר לעותר לשנות באופן חד פעמי את תנאי חופשתו כך שיוכל להשתתף בחתונתה של בתו, העתידה להיערך בקלנסואה ביום 19.7.16.

טענות ב"כ הצדדים

3. לטענת ב"כ העותר, העותר עבר כבר כשרת דרך טיפולית מוצלחת במסגרת שב"ס, הפנים את חומרת מעשיו ומכה על חטא, התנהגותו בין כתלי הכלא מופתית והוא נמצא בסבב חופשות החל מחודש ינואר 2016 באישור ועדת אלמ"ב. ילדיה של קרבן העבירה גרים בבית אבי הנאשם העיקרי ומודעים לאירוע, הם נמצאים עם העותר בקשר ואף ביקרו אותו בכלא. על כן נטען כי הרחקת העותר לא תתרום "לאווירה המשפחתית".

4. מתגובת המשיבה עולה כי העותר יצא עד כה ל-4 חופשות, כי הגיש בקשה לחופשה חריגה לשם יציאה לחתונת בתו, ולאחר שוועדת אלמ"ב התנגדה לבקשה, משך העותר את בקשתו. בהמשך אושרה לו חופשה חריגה לרגל חג הרמדאן, למשך 24 שעות, בבית מלון בנתניה, והוא חזר מחופשתו זו אך ביום 8.7.16. נטען, כי עד מועד הגשת העתירה לא ידעו גורמי המשיב כי העותר עומד על בקשתו לצאת לחתונת בתו. בדיון לפני חלק ב"כ העותר על השתלשלות העניינים האמורה.

לגופו של עניין נטען, כי ועדת אלמ"ב ומשטרת ישראל מתנגדות ליציאת העותר לקלנסואה. בבסיס התנגדות ועדת אלמ"ב נמצא הצורך לצמצם את מידת הקרבה והמפגשים בין ילדיה של קרבן העבירה לעותר, כאשר ועדת אלמ"ב עמדה על האבחנה שבין הגעת הקטינים עם הסבים למפגשים בבית הסוהר (דהיינו ביקור שנכפה עליהם מכורח המציאות), לבין המסר והמשמעות הכרוכים בהוצאת העותר לחופשה לעירם לצורך אירוע. בבסיס התנגדות המשטרה נמצאת ההערכה כי קיימת מסוכנות כלפי העותר במידה ויצא לחופשה בקלנסואה.

דיון והכרעה

5. עיינתי בדו"ח חסוי שהוגש לעיוני (הנחיה 16-0322-406) אשר לא עולה ממנו מידע ממשי, ובדו"ח ועדת אלמ"ב (גלוי וחסוי), ממנו עולה כי העותר סיים טיפול ממושך במחלקת קש"ת בה שהה משך שנתיים וחצי, והתרשמות צוות הטיפול היא כי האסיר עבר תהליך טיפולי משמעותי ממנו נתרם. כיום שוהה העותר באגף אסירי עבודה בבית מעצר הדרים מזה כחודשיים, משולב בעבודה במטבח ותפקודו חיובי. בשים לב לכך אושרו לעותר חופשות אותן הוא מעביר בבית מלון עם אשתו ולשם מגיעים ילדיו על מנת לבקרו. יחד עם זאת, הועדה אינה ממליצה לאשר כניסתו של העותר לעיר קלנסואה בה מתגוררים ילדיה של קרבן העבירה, וזאת על אף שהם מתגוררים בבית משפחת אביהם מבצע העבירה ומצויים בקשר עם העותר, כיוון שיש לאפשר לילדים לחיות בסביבה בה הם אינם נדרשים לפגוש פיזית ותודעתית את מי שנטל חלק בגרימת מותה של אימם, ויש להימנע מלהציב בפניהם עובדה מוגמרת.

6. תמימת דעים אני עם המשיבה, כי אין להשוות בין מצב בו יוזם המפגש בין הקטינים לעותר והאחראי עליו הוא מי שאחראי על הקטינים בפועל (אף כי בידי המשיבה היתה האפשרות למנוע מפגשים עם הקטינים במידת הצורך), לבין מצב שבו המשיבה מתבקשת להתיר מפגש כאמור מחוץ לכותלי הכלא בכלל, ובמקום מגוריהם של הקטינים בפרט. סבורני כי מדובר במסר שגוי לקטינים, הזקוקים לתחושת הגנה וודאות בביתם.

בנסיבות אלה, אין לומר כי נפל פגם בשיקול הדעת של הרשות, המצדיק התערבותי. אעיר, כי מתגובת המשיבה עולה כי ניתן יהיה לבחון מתן ביקור פתוח עם בתו של העותר ועם חתנו, וראוי שכך יעשה.

בשים לב לכך, העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ו, 18 יולי 2016, בהעדר הצדדים.